

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 209.

Sjette Sessions anden Samling.

68de Møde.

Onsdagen den 28de Marts.

(Forts.)

Møller: Ja, det kan jo aldrig have været min Mening, at Nogen skulde fræktes og saares ved dette Forhold, og der har jo ogsaa hidtil været givet Tilladelse for Enhver, der ønskede at benytte en anden Præst, men jeg meente kun, at der var en stor Forskiel imellem, at denne Tilladelse blev given, naar Nogen ønskede og begjærede det, og saa at det uden videre proclameredes i en Lov. Naar det er blevet sagt, at de to geistlige Medlemmer, som havde Sæde i Stænderforsamlingerne, ikke arbejdede derfor, saa kan jeg vel ikke indlade mig paa, hvad der er sagt under 4 Dine — og alle de Omfavnelser, som siden ere baade tagne og givne, maa jeg mene at være ganske udenfor denne Sag; jeg er virkelig ikke saaledes hjemme i Personalhistorien, at jeg kunde gaae trette med hvad der er seet i den Henseende — men, naar jeg har Stændertidenden for 1838 for mig, og jeg ser af den Erklæring, Fleertallet — der bestaaer af Mynster, Birch, Bang og Tillisch — har afgivet, at det tiltraader en større Frihed med Hensyn til Communionen og Confirmationen, og, naar jeg ikke under hele Forhandlingen finder, at der af Biskop Mynster er udtalt et eneste Ord mod dette Forslag, som han selv tilligemed de øvrige Majoritetsmedlemmer havde tiltraadt, saa troer jeg dog virkelig, at jeg er i min gode Ret, naar jeg siger, at de geistlige Medlemmer understøttede denne Sag, forsaavidt

Confirmationen og Communionen angik, og jeg kan virkelig ikke indrømme, at man har nogen Grund til at protestere derimod ifølge private Meddelelser, man kan have faaet; thi jeg troer, at, naar en Rigsdagsmand henholder sig til, hvad der ligger for ham i de Actstykker, som vi her alene have at støtte os til, er han i den Henseende angerløs. Jeg maa altsaa, uagtet hvad der er oplyst af den ærede Rigsdagsmand (Barfod), som vistnok er meget bedre inde i Personalhistorien end jeg, henholde mig til, hvad jeg her har for mig, og indtil jeg bliver gjendreven af Actstykker, der ere ligesaa autentiske som disse, maa jeg fastholde den Meddelelse, jeg i den Henseende har givet, uagtet jeg ikke kunde fortryde paa, at Biskop Mynster i Hjertet havde været Sagen imod. Man har opholdt sig over, at jeg har sammenlignet Forholdet mellem Præst og Menighed med Forholdet mellem Ægtefolk, men jeg er ikke den Første, der har brugt denne Lignelse; thi den, der har bragt denne Sag for Kirkecommissiønnen, nemlig Dr. Rørdam, har gjort det samme, idet han søger at berolige sin Ven Dr. Kalkar med Hensyn til denne Sag. Med den ærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse dette Sted af Cv. Kirkt. Nr. 23: „Og med Hensyn til Frygten for Følgerne, at Fremtiden vil blive mere mørk, end man nu kan forestille sig, vil jeg blot bringe i Erindring, at, omendstjondt man tillader uenige Ægtefolk, som ikke formaae at leve sammen, at adskilles, har man dog endnu ikke seet alle Landets Ægtefolk at forlange Skilsmisse eller løbe fra hverandre, jeg tænker, fordi de, uagtet al Skrøbelighed i det gjenstidige Forhold, dog føle, at der er noget Godt og Velgjørende i dette Forhold, som de ikke ville undvære.“

Det er dette, som jeg ogsaa har erkjendt,